

כה:

האשה שנתארמלה פרק שני כתובות

עין משפט
נר מצוה

מסורת הש"ס

(ב) [מסות ה:] (ג) [מסות ו:]
 תמלא כשי"י מטהרין לו.
 דיה ענה ודי אלו של
 ריי ודי על שם ייחול.
 (ד) [מסות ז:] (ה) [מסות ז:]
 גיעין עט: וי"ג. (ס) [מסות ז:]
 גיעין עט: שפי ר' יוחנן
 מתקין מתורה ליתוסין
 הית' מתורה דאורייתא
 סי' ומי' ליתוסין שפי
 רחמי' השפת' מי יבול
 לומר לא לא תמלא הדי
 היכי הוי שפי' יתיב' הדי
 חמי' לתקופתו לתורה
 דאורייתא ועד השפת'
 להדי' שפי' שפי' שפי'
 ליה לתמלא' דאין מענין
 מתורה דרבי' חיל' אפי'
 לדאורייתא וכי' ליתוסין
 לאבי' ע"כ אינו רחיה ואין
 חזר מדבריו דמשקלא לא
 הדי רחיה מתורה אלא
 משום דחיל' דאורייתא.
 (י) [מסות ז:] (יא) [מסות ז:]
 ליתוסין להשיאו אפי' דהא
 לבי' יהיה נמוק' שמתן
 להשיל' מתורה שמתן
 גם להשיאו אפי' דמענין
 מתורה ליתוסין. (י"ג)
 (יד) [מסות ז:] (טו) [מסות ז:]
 פ. דיה לא שט. (טז) [מסות ז:]
 קס' לרי' דאין זה מינו
 טוב שאלו יולימי גורין ויתן
 לו חלקו הכי ישפר וישפת
 דקאמר שהוא כהן טעם כל
 אחד חלקו ואין לפי' שפיר
 להשיל' מתורה שמה
 שפי' שפי' יבול לומר
 אינו בני וכהן הוא דאפי'
 להשיאו אפי' נמי תמלא הדי.
 תמו' לא תיב' והחזיק
 שפני' תמלא' מ"י.

מוקף רש"י

הדר חזייה לר"א
 בישות. החזיר ריש לקיש
 את פניו ונסתכל בריש
 כפניו ונעשות. שבי' ריש
 לקיש ששמע ריש דבר זה
 חזי' דרי' יוחנן דאורייתא
 לו לא אמר בשמו (מכות
 ה.) דבר נפחא. ר' יוחנן
 דמוקי' בר נפחא ככלל
 הש"ס כמו (ב"מ ס"ה)
 מתן עיל' בר נפחא. נראה
 למורי' דאפי' על ר' יוחנן
 הוי נפחא. ולהכי מוקף
 בר נפחא. ואת' דמסרטי'
 בר נפחא על שם ייזי'
 (סנהדרין י"ג).

לאו כולוהו סלוק. רובן נשארו ככלל דכתיב כל הקהל כאחד ארבע רבוא (עורא ז:). ועדוהו. אם בלא עדים שהוא כהן שמכריז את אביו ואת אמו: ועדוהו חוקה היא. בתמיה וכו' עדות חזקה קרי ליה: עדות הכהא מכח חוקה כחוקה. העדות נקבל ונאכילו בתרומה כאילו ראיתו אף לאותה חזקה שזה העד: או כחוקה שהוא גדול.

כדאמרינן בעלמא (גיטין דף ע"ג): רב קרי בכהני ואע"ג דלאו כהן הוה: שקרא אחריז לוי. ואי לאו כהן הוה אין לוי קרא אחריז חזקה שמתקנת גיטין (ק"ט) אם אין שם כהן נתפדה חזילה ומפרשין דאין לוי קורא נמוק' שאין כהן. יש מפרשים מתפדה החזילה כמקום שאין כהן אף אם רוצה ישראל לקרות לפי לוי קורא ודוקא דאין שם כהן חזילה ולא יקרא ישראל גדול לפי לוי. והכא כהן אחר הוה התם הלכך אי לאו דהאי כהן הוה לא הוה לוי קרי אחרייה: שקרא לפניו כהן. ואי לאו דהאי לוי הוה לא היה קורא שני אלא שלשי שנים כהנים היו קורין לפניו) והוא שלשי דהכי אמרינן במסכת גיטין (ס"ג) אם אין שם לוי קורא כהן נמוקו: לנשים. לתת לו משמר ראשון: ואם אין שם גורן. אם אין שם זרעיה בתומה נמוקו: וימנין. פעם אחת: הדר. ריש לקיש: מויה לרבי אלעזר ברי' שמעון רעה פניו ונסתכל ברבי אלעזר צפון רעה שבי' שמפי' ר' יוחנן שמע לון זה וכשאמר לון זה לא אמר בשם רבי יוחנן לפי' לא קיבלה היינו: להשיאו אפי' שמה ממור או תמן הוא: שש צידו להשיל' בתרומה. שרי הוא כהן והכל מולקין לו בתרומה: והטבילוי.

ואינו נאמן להשיאו אשה רבי אמר לו ר' חייא אם אתה מאמינו להאכילו בתרומה תאמינו להשיאו אשה ואם אי אתה מאמינו להשיאו אשה לא תאמינו להאכילו בתרומה: א"ל אני מאמינו להאכילו בתרומה ואיני מאמינו להשיאו אשה שאין בידו להשיאו אשה תסתיים ומדרכי העלה בן ע"פ אביו לכהונה ר' חייא העלה אח ע"פ אחיו ללויה ורבי חייא מאי שנא בן דלא דקרוב הוא אצל אביו אח נמי קרוב הוא אצל אחיו במסיה

עדות הבאה מכה חזקה. פי' שאלו יודעין שהוא כהן מתמת הקולא אחריז שמוחזק לן שהוא לוי: שקרא אחריז לוי. לפרוש ר"י הלוי שפירש בגיטין (ע"ט) אם אין שם כהן נתפדה חזילה שיקרא ישראל גדול לפי לוי יש לפי' הכא שקרא אחריז לוי קטן משראל שקרא אחריז: שקרא לפניו כהן. פירוש פעם אחת: הרי שאמר בני זה וכהן הוא. מדנקט בני זה וכהן הוא משמע שאינו יודע לנו אם הוא בנו והוא צל להעיד שהוא בנו ושהוא כהן שאליו בני גרופה דלי ידעו לנו שהוא בנו הוה ליה למינקט בני זה כהן בלא וי"ו ומימה א"כ יהא נאמן לכלוי ואין אדם נאמן להפסול את בנו ואע"ג דרבי קאמר בסמוך אפי' מאמינו להאכילו בתרומה שרי בידו להאכילו בתרומה אלא אע"ג דקריב הוא לדבריו נאמן כמנו התם ודאי מהמינני ליה משום דאית ליה מגו אפי' ידעין שהוא בנו אבל האי מגו אי הוה ידעין שהוא בנו ליכא מגו: נאמן האביז בתרומה. פירוש אע"ג דליכא אלא הוא שהוא קרוב דקסבר רבי אין מעלין מתרומה ליתוסין ואין נאמן להשיאו אשה פירוש להאכרף עם אחר להשיאו אשה כיון שהוא קרוב והשפת' אפי' שפי' הא דאמר ר' חייא אם אתה מאמינו ימדי להאכילו בתרומה אע"ג שהוא קרוב אין להאכילו בתרומה אפי' ימדי להשיאו אשה דפשיטא דליתו נאמן וכהא לא הוה אמר רבי חייא האמינהו לישא ללא מישתמטי שום תנא למימר דעד אחד עש' ליתוסין וכהא נמי אין לפי' דנאמן כהן להאכילו בתרומה דאי הוה לרי' שני עדים בתרומה א"כ הוה סבר דמעלין מתרומה ליתוסין ואם כן היכי מכשר קרוב כיון דאילו נאמן להשיאו אשה וי"ט כיון דסבירא ליה דאין מעלין מתרומה ליתוסין אם

לאו כולוהו סלוק ת"ש חזקה לכהונה נשיאות כפים וחילוק גרנות ועדות חזקה היא אלא לאו הכי קאמר נשיאות כפים כי עדות מה עדות ליתוסין אף נשיאות כפים ליתוסין לא עדות הבאה מכה חזקה כחוקה כ"כ הוה דאתא לקמיה דרבי אמר א"ל מוחזקי בזה שהוא כהן א"ל מה ראית אמר ליה שקרא ראשון בבית הכנסת בחזקת שהוא כהן או בחזקת שהוא גדול שקרא אחריז לוי והעלהו ר' אמי לכהונה על פיו הוה דאתא לקמיה דרבי יהושע בן לוי אמר ליה ימוחזקי בזה שהוא לוי אמר ליה מה ראית אמר ליה שקרא שני בבית הכנסת בחזקת שהוא לוי או בחזקת שהוא גדול שקרא לפניו כהן והעלהו רבי יהושע בן לוי ללויה על פיו הוה דאתא לקמיה דריש לקיש אמר ליה מוחזקי בזה שהוא כהן א"ל מה ראית (א"ל) שקרא ראשון בבית הכנסת א"ל ראיתו שחילק על הגרנות אמר לו ר' אלעזר ואם אין שם גורן בטלה כהונה זימנין הווי יתבי קמיה דר' יוחנן אתא כי הא מעשה לקמיה א"ל ריש לקיש ראיתו שחילק על הגורן א"ל ר' יוחנן ואם אין שם גורן בטלה כהונה (הדר חזייה לר"א בישות אמר שמעיה מילי י"דבר נפחא ולא אמרת לן משמיה רבי ור' חייא חד העלה בן ע"פ אביו לכהונה וחד העלה אח ע"פ אחיו ללויה הסתיים דר' העלה בן ע"פ אביו לכהונה דתניא י'הרי שבא ואמר בני זה וכהן הוא נאמן להאכילו בתרומה ואינו נאמן להשיאו אשה דרבי אמר לו ר' חייא אם אתה מאמינו להשיאו אשה ואם אי אתה מאמינו להשיאו אשה לא תאמינו להאכילו בתרומה: א"ל אני מאמינו להאכילו בתרומה ואיני מאמינו להשיאו אשה שאין בידו להשיאו אשה תסתיים ומדרכי העלה בן ע"פ אביו לכהונה ר' חייא העלה אח ע"פ אחיו ללויה ורבי חייא מאי שנא בן דלא דקרוב הוא אצל אביו אח נמי קרוב הוא אצל אחיו במסיה

א ב ע פ ט י
 חזקת חזקה
 ז ט י טו כ כו כז כח כט

ת"ש חזקה לכהונה נשיאות כפים וחילוק גרנות ועדות. פי' הסודר אם עדים ואומרים שהוא כהן וכגון שפכירים את אביו ואת אמו ועדות חזקה הוא כמיהה ה"ק עדות הבאה מכה חזקה כחוקה. פי' כהונה ראיה לקמיה דריא אמר מוחזקי מה ראית א"ל שקרא ראשון בבית"כ א"ל שקרא שהוא כהן או בחזקת שהוא אבא מכה חזקה דאמרינן בעלמא בר קרי בכהני ואע"ג דלא הוה כהן א"ל שקרא אחריז לוי פי' דאי לא דתון הוה אין לוי קורא אחריז ואמרינן תמלא' דאין שם כהן מתפדה החזילה כלומר אביו לוי את נכחיו והעלהו ר"א לכהונה ע"ס: הוה דאתא לקמיה דרבי א"ל מוחזקי בזה שהוא כהן א"ל מה ראית (א"ל) שקרא ראשון בבית"כ. א"ל רבי ריש לקיש על הגורן א"ל ר"א ואם אין שם גורן בטלה כהונה. פי' המורה אם אין זרעיה במקום. (א"ר) תניא הרי שבא ואמר בני זה כהן הווי נאמן להאכילו בתרומה ואינו נאמן להשיאו אשה דברי רבי א"ל ר"ה א"ל אתה מאמינו להאכילו בתרומה האמינהו להשיאו אשה. ואם אין מאמינו להשיאו אשה אל תאמינו להאכילו בתרומה. א"ל רבי רבי א"ל ר"ה א"ל רבי ר' יוחנן דאורייתא ליתוסין וכהא נמי אין לפי' דנאמן כהן להאכילו בתרומה דאי הוה לרי' שני עדים בתרומה א"כ הוה סבר דמעלין מתרומה ליתוסין ואם כן היכי מכשר קרוב כיון דאילו נאמן להשיאו אשה וי"ט כיון דסבירא ליה דאין מעלין מתרומה ליתוסין אם